

KONWENCJA DOTYCZĄCA KOLIZJI PRAW W PRZEDMIOCIE FORMY ROZPORZĄDZEŃ TESTAMENTOWYCH,

sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 5 października 1961 roku została sporządzona w Hadze Konwencja dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem przewidzianym w artykule 12 tej konwencji; oświadcza, że posta-

nawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku.

Przewodniczący Rady Państwa:
M. Spychalski

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

KONWENCJA

dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych,

Przekład.

sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r.

KONWENCJA DOTYCZĄCA KOLIZJI
PRAW W PRZEDMIOCIE FORMY
ROZPORZĄDZEŃ
TESTAMENTOWYCHCONVENTION SUR LES CONFLITS
DE LOIS EN MATIÈRE DE FORME
DES DISPOSITIONS
TESTAMENTAIRESCONVENTION ON THE CONFLICTS
OF LAWS RELATING TO THE
FORM OF TESTAMENTARY
DISPOSITIONS

Państwa sygnatariusze niniejszej konwencji,

pragnąc ustalić wspólne normy rozwiązywania kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych,

postanowiły zawrzeć konwencję i w tym celu zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Rozporządzenie testamentowe jest ważne pod względem formy, jeżeli jest ona zgodna z prawem wewnętrznym:

- a) miejsca, w którym spadkodawca dokonał rozporządzenia, albo
- b) obowiązującym w państwie, którego obywatelem był spadkodawca bądź w chwili dokonywania rozporządzenia, bądź w chwili śmierci, albo
- c) miejsca, w którym spadkodawca miał miejsce zamieszkania bądź w chwili dokonywania rozporządzenia, bądź w chwili śmierci, albo
- d) miejsca, w którym spadkodawca miał miejsce zwykłego pobytu bądź w chwili dokonywania rozporządzenia, bądź w chwili śmierci, albo
- e) w odniesieniu do nieruchomości — miejsca ich położenia.

Jeżeli prawo, które powinno być zastosowane ze względu na obywatelstwo, stanowi system nie zunifikowany, to dla celów niniejszej konwencji stosuje się prawo wskazane przez normy obowiązujące w tym systemie, a w braku takich norm, to z praw wchodzących w skład tego systemu, z którym spadkodawca był najbardziej związany.

Ocena, czy spadkodawca miał miejsce zamieszkania w określonym miejscu, podlega prawu tego miejsca.

Les Etats signataires de la présente Convention,

Désirant établir des règles communes de solution des conflits de lois en matière de forme des dispositions testamentaires,

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

Une disposition testamentaire est valable quant à la forme si celle-ci répond à la loi interne:

- a) du lieu où le testateur a disposé, ou
- b) d'une nationalité possédée par le testateur, soit au moment où il a disposé, soit au moment de son décès, ou
- c) d'un lieu dans lequel le testateur avait son domicile, soit au moment où il a disposé, soit au moment de son décès, ou
- d) du lieu dans lequel le testateur avait sa résidence habituelle, soit au moment où il a disposé, soit au moment de son décès, ou
- e) pour les immeubles, du lieu de leur situation.

Aux fins de la présente Convention, si la loi nationale consiste en un système non unifié, la loi applicable est déterminée par les règles en vigueur dans ce système et, à défaut de telles règles, par le lien le plus effectif qu'avait le testateur avec l'une des législations composant ce système.

La question de savoir si le testateur avait un domicile dans un lieu déterminé est régie par la loi de ce même lieu.

The States signatory to the present Convention,

Desiring to establish common provisions on the conflicts of laws relating to the form of testamentary dispositions,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1.

A testamentary disposition shall be valid as regards form if its form complies with the internal law:

- a) of the place where the testator made it, or
- b) of a nationality possessed by the testator, either at the time when he made the disposition, or at the time of his death, or
- c) of a place in which the testator had his domicile either at the time when he made the disposition, or at the time of his death, or
- d) of the place in which the testator had his habitual residence either at the time when he made the disposition, or at the time of his death, or
- e) so far as immovables are concerned, of the place where they are situated.

For the purposes of the present Convention, if a national law consists of a non-unified system, the law to be applied shall be determined by the rules in force in that system and, failing any such rules, by the most real connexion which the testator had with any one of the various laws within that system.

The determination of whether or not the testator had his domicile in a particular place shall be governed by the law of that place.

Artykuł 2.

Artykuł 1 stosuje się do rozporządzeń testamentowych odwołujących wcześniejsze rozporządzenie testamentowe.

Odwołanie jest również ważne pod względem formy, jeżeli jest ona zgodna z jednym z praw, na podstawie którego, stosownie do artykułu 1, odwołane rozporządzenie testamentowe było ważne.

Artykuł 3.

Niniejsza konwencja nie narusza istniejących lub przyszłych norm prawnych Umawiających się Państw, uznających rozporządzenia testamentowe dokonane w formie odpowiadającej prawu innemu niż przewidziane w poprzednich artykułach.

Artykuł 4.

Niniejsza konwencja stosuje się również do formy rozporządzeń testamentowych dokonanych w tym samym dokumencie przez dwie lub więcej osób.

Artykuł 5.

Dla celów niniejszej konwencji przepisy, które ograniczają dopuszczalne formy rozporządzeń testamentowych w związku z wiekiem, obywatelstwem lub innymi przymiotami osobistymi spadkodawcy, uważane są za należące do zakresu formy. Dotyczy to również przymiotów, jakie powinni posiadać świadkowie wymagani dla ważności rozporządzenia testamentowego.

Artykuł 6.

Stosowanie norm kolizyjnych ustalonych przez niniejszą konwencję jest niezależne od jakiegokolwiek warunku wzajemności. Konwencja ma zastosowanie nawet w wypadku, gdy osoba zainteresowana nie posiada obywatelstwa żadnego z Umawiających się Państw lub gdy prawo właściwe w myśl artykułów poprzedzających nie jest prawem żadnego z tych Państw.

Artykuł 7.

Można odstąpić od stosowania jednego z praw, uznanych za właściwe przez niniejszą konwencję, tylko w wypadku, gdy jest ono oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 8.

Niniejszą konwencję stosuje się do wszystkich wypadków, w których spadkodawca zmarł po jej wejściu w życie.

Article 2.

L'article premier s'applique aux dispositions testamentaires révoquant une disposition testamentaire antérieure.

La révocation est également valable quant à la forme si elle répond à l'une des lois aux termes de laquelle, conformément à l'article premier, la disposition testamentaire révoquée était valable.

Article 3.

La présente Convention ne porte pas atteinte aux règles actuelles ou futures des Etats contractants reconnaissant des dispositions testamentaires faites en la forme d'une loi non prévue aux articles précédents.

Article 4.

La présente Convention s'applique également aux formes des dispositions testamentaires faites dans un même acte par deux ou plusieurs personnes.

Article 5.

Aux fins de la présente Convention, les prescriptions limitant les formes de dispositions testamentaires admises et se rattachant à l'âge, à la nationalité ou à d'autres qualités personnelles du testateur, sont considérées comme appartenant au domaine de la forme. Il en est de même des qualités que doivent posséder les témoins requis pour la validité d'une disposition testamentaire.

Article 6.

L'application des règles de conflits établies par la présente Convention est indépendante de toute condition de réciprocité. La Convention s'applique même si la nationalité des intéressés ou la loi applicable en vertu des articles précédents ne sont pas celles d'un Etat contractant.

Article 7.

L'application d'une des lois déclarées compétentes par la présente Convention ne peut être écartée que si elle est manifestement incompatible avec l'ordre public.

Article 8.

La présente Convention s'applique à tous les cas où le testateur est décédé après son entrée en vigueur.

Article 2.

Article 1 shall apply to testamentary dispositions revoking an earlier testamentary disposition.

The revocation shall also be valid as regards form if it complies with any one of the laws according to the terms of which, under Article 1, the testamentary disposition that has been revoked was valid.

Article 3.

The present Convention shall not affect any existing or future rules of law in contracting States which recognize testamentary dispositions made in compliance with the formal requirements of a law other than a law referred to in the preceding Articles.

Article 4.

The present Convention shall also apply to the form of testamentary dispositions made by two or more persons in one document.

Article 5.

For the purposes of the present Convention, any provision of law which limits the permitted forms of testamentary dispositions by reference to the age, nationality or other personal conditions of the testator, shall be deemed to pertain to matters of form. The same rule shall apply to the qualifications that must be possessed by witnesses required for the validity of a testamentary disposition.

Article 6.

The application of the rules of conflicts laid down in the present Convention shall be independent of any requirement of reciprocity. The Convention shall be applied even if the nationality of the persons involved or the law to be applied by virtue of the foregoing Articles is not that of a contracting State.

Article 7.

The application of any of the laws declared applicable by the present Convention may be refused only when it is manifestly contrary to "ordre public".

Article 8.

The present Convention shall be applied in all cases where the testator dies after its entry into force.

Artykuł 9.

Każde Umawiające się Państwo może zastrzec sobie, z wyłączeniem artykułu 1 ustęp 3, prawo określenia miejsca zamieszkania spadkodawcy według prawa obowiązującego w siedzibie sądu.

Artykuł 10.

Każde Umawiające się Państwo może zastrzec sobie prawo nieuznawania rozporządzeń testamentowych dokonanych, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, w formie ustnej przez jednego z jego obywateli, nie posiadającego żadnego innego obywatelstwa.

Artykuł 11.

Każde Umawiające się Państwo może zastrzec sobie prawo nieuznawania, na mocy właściwych przepisów swego prawa, niektórych form rozporządzeń testamentowych dokonanych za granicą, jeżeli zachodzą następujące warunki:

- a) rozporządzenie testamentowe jest ważne pod względem formy jedynie według prawa właściwego ze względu na miejsce, w którym spadkodawca dokonał rozporządzenia,
- b) spadkodawca był obywatelem Państwa, które zgłosiło zastrzeżenie,
- c) spadkodawca miał miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu we wspomnianym Państwie oraz
- d) spadkodawca zmarł w innym Państwie niż to, w którym dokonał rozporządzenia.

Zastrzeżenie to będzie skuteczne tylko w stosunku do majątku, znajdującego się w Państwie, które je zgłosiło.

Artykuł 12.

Każde Umawiające się Państwo może zastrzec sobie prawo wyłączenia stosowania niniejszej konwencji do klauzul testamentowych, które według jego prawa nie mają charakteru spadkowego.

Artykuł 13.

Każde Umawiające się Państwo może zastrzec, z wyłączeniem artykułu 8, że niniejsza konwencja stosuje się tylko do rozporządzeń testamentowych, dokonanych po jej wejściu w życie.

Artykuł 14.

Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla Państw biorących udział w dziewiątej sesji Konferencji Haskiej Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Article 9.

Chaque Etat contractant peut se réserver, par dérogation à l'article premier, alinéa 3, le droit de déterminer selon la loi du for le lieu dans lequel le testateur avait son domicile.

Article 10.

Chaque Etat contractant peut se réserver de ne pas reconnaître les dispositions testamentaires faites, en dehors de circonstances extraordinaires, en la forme orale par un de ses ressortissants n'ayant aucune autre nationalité.

Article 11.

Chaque Etat contractant peut se réserver de ne pas reconnaître, en vertu de prescriptions de sa loi les visant, certaines formes de dispositions testamentaires faites à l'étranger, si les conditions suivantes sont réunies:

- a) la disposition testamentaire n'est valable en la forme que selon une loi compétente uniquement en raison du lieu où le testateur a disposé,
- b) le testateur avait la nationalité de l'Etat qui aura fait la réserve,
- c) le testateur était domicilié dans ledit Etat ou y avait sa résidence habituelle, et
- d) le testateur est décédé dans un Etat autre que celui où il avait disposé.

Cette réserve n'a d'effets que pour les seuls biens qui se trouvent dans l'Etat qui l'aura faite.

Article 12.

Chaque Etat contractant peut se réserver d'exclure l'application de la présente Convention aux clauses testamentaires qui, selon son droit, n'ont pas un caractère successoral.

Article 13.

Chaque Etat contractant peut se réserver, par dérogation à l'article 8, de n'appliquer la présente Convention qu'aux dispositions testamentaires postérieures à son entrée en vigueur.

Article 14.

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé.

Article 9.

Each contracting State may reserve the right, in derogation of the third paragraph of Article 1, to determine in accordance with the lex fori the place where the testator had his domicile.

Article 10.

Each contracting State may reserve the right not to recognize testamentary dispositions made orally, save in exceptional circumstances, by one of its nationals possessing no other nationality.

Article 11.

Each contracting State may reserve the right not to recognize, by virtue of provisions of its own law relating thereto, forms of testamentary dispositions made abroad when the following conditions are fulfilled:

- a) the testamentary disposition is valid as to form by reason only of a law solely applicable because of the place where the testator made his disposition,
- b) the testator possessed the nationality of the State making the reservation,
- c) the testator was domiciled in the said State or had his habitual residence there, and
- d) the testator died in a State other than that in which he had made his disposition.

This reservation shall be effective only as to the property situated in the State making the reservation.

Article 12.

Each contracting State may reserve the right to exclude from the application of the present Convention any testamentary clauses which, under its law, do not relate to matters of succession.

Article 13.

Each contracting State may reserve the right, in derogation of Article 8, to apply the present Convention only to testamentary dispositions made after its entry into force.

Article 14.

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law.

Konwencja podlega ratyfikacji, a dokumenty ratyfikacyjne składane są w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Holandii.

Artykuł 15.

Niniejsza konwencja wejdzie w życie sześćdziesiątego dnia po złożeniu trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego, o którym mowa w artykule 14 ustęp 2.

Dla każdego Państwa sygnatariusza ratyfikującego konwencję po tej dacie wejdzie ona w życie sześćdziesiątego dnia po złożeniu jego dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 16.

Każde Państwo, które nie brało udziału w dziewiątej sesji Konferencji Haskiej Prawa Prywatnego Międzynarodowego, będzie mogło przystąpić do niniejszej konwencji po jej wejściu w życie w myśl artykułu 15 ustęp 1. Dokument przystąpienia będzie złożony w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Holandii.

Dla każdego Państwa przystępującego do konwencji wejdzie ona w życie sześćdziesiątego dnia po złożeniu jego dokumentu przystąpienia.

Artykuł 17.

W chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia każde Państwo może oświadczyć, że niniejsza konwencja zostanie rozciągnięta na wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne. Oświadczenie takie nabierze mocy w chwili wejścia w życie konwencji dla danego Państwa.

Wszelkie późniejsze oświadczenia tego rodzaju powinny być notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Holandii.

Konwencja wejdzie w życie dla terytoriów wskazanych w oświadczeniu o rozciągnięciu stosowania konwencji sześćdziesiątego dnia po notyfikacji, o której mowa w ustępie poprzedzającym.

Artykuł 18.

Każde Państwo może najpóźniej w momencie ratyfikacji lub przystąpienia uczynić jedno lub więcej zastrzeżeń przewidzianych w artykułach 9, 10, 11, 12 i 13 niniejszej konwencji. Żadne inne zastrzeżenie nie jest dopuszczalne.

Każde Umawiające się Państwo będzie mogło również, notyfikując rozciągnięcie konwencji stosownie do artykułu 17, zgłosić jedno lub więcej takich zastrzeżeń ze skutkiem ograni-

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Article 15.

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour après le dépôt du troisième instrument de ratification prévu par l'article 14, alinéa 2.

La Convention entrera en vigueur, pour chaque Etat signataire ratifiant postérieurement, le soixantième jour après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 16.

Tout Etat non représenté à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé pourra adhérer à la présente Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 15, alinéa premier. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le soixantième jour après le dépôt de son instrument d'adhésion.

Article 17.

Tout Etat, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, pourra déclarer que la présente Convention s'étendra à l'ensemble des territoires qu'il représente sur le plan international, ou à l'un ou plusieurs d'entre eux. Cette déclaration aura effet au moment de l'entrée en vigueur de la Convention pour ledit Etat.

Par la suite, toute extension de cette nature sera notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

La Convention entrera en vigueur, pour les territoires visés par l'extension, le soixantième jour après la notification mentionnée à l'alinéa précédent.

Article 18.

Tout Etat pourra, au plus tard au moment de la ratification ou de l'adhésion, faire une ou plusieurs des réserves prévues aux articles 9, 10, 11, 12 et 13 de la présente Convention. Aucune autre réserve ne sera admise.

Chaque Etat contractant pourra également, en notifiant une extension de la Convention conformément à l'article 17, faire une ou plusieurs de ces réserves avec effet limité aux terri-

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 15.

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 14.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 16.

Any State not represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 15. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the sixtieth day after the deposit of its instrument of accession.

Article 17.

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 18.

Any State may, not later than the moment of its ratification or accession, make one or more of the reservations mentioned in Articles 9, 10, 11, 12 and 13 of the present Convention. No other reservation shall be permitted.

Each contracting State may also, when notifying an extension of the Convention in accordance with Article 17, make one or more of the said reservations, with its effect limited to

czonym do wszystkich lub do niektórych terytoriów wymienionych w oświadczeniu o rozciągnięciu.

Każde Umawiające się Państwo będzie mogło w każdym momencie wycofać zgłoszone zastrzeżenie. Wycofanie zastrzeżenia powinno być notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Holandii.

Zastrzeżenie utraci moc sześćdziesiątego dnia po notyfikacji, o której mowa w ustępie poprzedzającym.

Artykuł 19.

Niniejsza konwencja będzie obowiązywała przez pięć lat od daty jej wejścia w życie stosownie do artykułu 15 ustęp 1 nawet w stosunku do Państw, które ratyfikują ją lub do niej przystąpią w terminie późniejszym.

Konwencja będzie przedłużana milcząco na dalsze pięcioletnie okresy, chyba że zostanie wypowiedziana.

Wypowiedzenie należy notyfikować Ministerstwu Spraw Zagranicznych Holandii co najmniej na sześć miesięcy przed upływem pięcioletniego okresu.

Wypowiedzenie może być ograniczone do niektórych terytoriów, do których stosuje się konwencja.

Wypowiedzenie będzie miało skutki prawne tylko w stosunku do Państwa, które je notyfikowało. Konwencja pozostanie w mocy w stosunku do pozostałych Umawiających się Państw.

Artykuł 20.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Holandii będzie notyfikowało Państwu wskazanym w artykule 14, jak również tym, które przystąpią do konwencji stosownie do postanowień artykułu 16 o:

- a) podpisaniu i ratyfikacji, o których mowa w artykule 14;
- b) dacie wejścia w życie niniejszej konwencji stosownie do postanowienia artykułu 15 ustęp 1;
- c) przystąpieniach dokonanych stosownie do artykułu 16 oraz o dacie, w której nabierają one mocy;
- d) rozciągnięciu stosowania konwencji w myśl artykułu 17 oraz o dacie, w której nabiera ono mocy;
- e) zestrzeżeniach i wycofaniu zastrzeżeń, o których mowa w artykule 18;
- f) wypowiedzeniu dokonanym stosownie do artykułu 19 ustęp 3.

toires ou à certains des territoires visés par l'extension.

Chaque Etat contractant pourra, à tout moment, retirer une réserve qu'il aura faite. Ce retrait sera notifié au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

L'effet de la réserve cessera le soixantième jour après la notification mentionnée à l'alinéa précédent.

Article 19.

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur conformément à l'article 15, alinéa premier, même pour les Etats qui l'auront ratifiée ou y auront adhéré postérieurement.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation sera, au moins six mois avant l'expiration du délai de cinq ans, notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Elle pourra se limiter à certains des territoires auxquels s'applique la Convention.

La dénonciation n'aura d'effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

Article 20.

Le Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas notifiera aux Etats visés à l'article 14, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 16:

- a) les signatures et ratifications visées à l'article 14;
- b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 15, alinéa premier;
- c) les adhésions visées à l'article 16 et la date à laquelle elles auront effet;
- d) les extensions visées à l'article 17 et la date à laquelle elles auront effet;
- e) les réserves et retraits de réserves visés à l'article 18;
- f) les dénonciations visées à l'article 19, alinéa 3.

all or some of the territories mentioned in the extension.

Each contracting State may at any time withdraw a reservation it has made. Such a withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such a reservation shall cease to have effect on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 19.

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 15, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

It there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation will only have effect as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other contracting States.

Article 20.

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 14, and to the States which have acceded in accordance with Article 16, of the following:

- a) the signatures and ratifications referred to in Article 14;
- b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 15;
- c) the accessions referred to in Article 16 and the date on which they take effect;
- d) the extensions referred to in Article 17 and the date on which they take effect;
- e) the reservations and withdrawals referred to in Article 18;
- f) the denunciation referred to in the third paragraph of Article 19.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Hadze dnia 5 października 1961 roku w jednym egzemplarzu w językach francuskim i angielskim, z tym że w wypadku rozbieżności między dwoma tekstami rozstrzygający jest tekst francuski. Egzemplarz ten zostanie złożony w archiwach Rządu Holenderskiego, który prześle jego uwierzytelnione odpisy w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw, biorących udział w dziewiątej sesji Konferencji Haskiej Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 5 octobre 1961, en français et en anglais, le texte français faisant foi en cas de divergence entre les textes, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats représentés à la Neuvième session de la Conférence de La Haye de droit international privé.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague the 5th October 1961, in French and in English, the French text prevailing in case of divergence between the two texts, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law.

Za Niemiecką Republikę Federalną,
Pour la République Fédérale d'Allemagne,
For the Federal Republic of Germany,

(s.) Dr. J. LÖNS

Za Austrię,
Pour l'Autriche,
For Austria,

(s.) Dr. GEORG AFUHS

Za Danię,
Pour le Danemark,
For Denmark,

(s.) WILHELM EICKHOFF

Za Finlandię,
Pour la Finlande,
For Finland,

(s.) H. v. KNORRING
le 13 mars 1962

Za Francję,
Pour la France,
For France,

(s.) ETIENNE COÏDAN
le 9 octobre 1961
(z zastrzeżeniem przewidzianym w art. 10)
(sous la réserve prévue à l'article 10)

Za Grecję,
Pour la Grèce,
For Greece,

(s.) P. A. VERYKIOS

Za Włochy,
Pour l'Italie,
For Italy,

(s.) R. GIUSTINIANI
15.12.1961

Za Japonię,
Pour le Japon,
For Japan,

(s.) YUJIRO ISEKI
30. Jan. 1964

Za Norwegię,
Pour la Norvège,
For Norway,

(s.) OTTO KILDAL

Za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii,
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord,
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

(s.) A. N. NOBLE
13. February 1962
(z zastrzeżeniem przewidzianym w art. 9)
(subject to the reservation provided in Article 9)

Za Szwecję,
Pour la Suède,
For Sweden,

(s.) BRYNOLF ENG

Za Jugosławię,
Pour la Yougoslavie,
For Yugoslavia,

(s.) RADE LUKIĆ
(z zastrzeżeniem ratyfikacji)
(sous réserve de la ratification)